

คำขอบรรพชา

พึงรับผ้าไตรอุ้มประณมมือเข้าไปในสังฆสนนิบาต วางผ้าไตรไว้ข้างตัวด้านซ้ายมือ รับเครื่องสักการะถวายพระอุปัชฌายะ แล้วกราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์ นั่งคุกเข่าอุ้มผ้าไตรประณมมือ เปล่งวาจาด้วยคำมกธ ดังนี้...

เอสาหัง ภันเต/ สุจิระประรินิพุตัมปี/ ตัง ณะคะวันตัง/ สาระณัง คัจฉามิ/ รัมมัญ จะ/
ภิกขุ สังฆัญ จะ/ ละเภยยาหัง ภันเต/ ตัสสะ ณะคะวะโต/ รัมมะวินะเย/ ปัพพัชชัง,
คูติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระประรินิพุตัมปี/ ตัง ณะคะวันตัง/ สาระณัง คัจฉามิ/ รัมมัญ จะ/
ภิกขุ สังฆัญ จะ/ ละเภยยาหัง ภันเต/ ตัสสะ ณะคะวะโต/ รัมมะวินะเย/ ปัพพัชชัง,
ตะติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระประรินิพุตัมปี/ ตัง ณะคะวันตัง/ สาระณัง คัจฉามิ/ รัมมัญ จะ/
ภิกขุ สังฆัญ จะ/ ละเภยยาหัง ภันเต/ ตัสสะ ณะคะวะโต/ รัมมะวินะเย/ ปัพพัชชัง,

อะหัง ภันเต/ ปัพพัชชัง/ ยาจามิ/ อิมานิ/ กาสายานิ/ วัตถานิ /คะเหตุวา/
ปัพบายะละ/ มัง ภันเต/ อะนุกัมปัง/ อุปาคายะ.
คูติยัมปี/ อะหัง ภันเต/ ปัพพัชชัง/ ยาจามิ/ อิมานิ/ กาสายานิ/ วัตถานิ/ คะเหตุวา/
ปัพบายะละ/ มัง ภันเต/ อะนุกัมปัง/ อุปาคายะ.
ตะติยัมปี/ อะหัง ภันเต/ ปัพพัชชัง/ ยาจามิ/ อิมานิ/ กาสายานิ/ วัตถานิ/ คะเหตุวา/
ปัพบายะละ/ มัง ภันเต/ อะนุกัมปัง/ อุปาคายะ.

ลำดับนั้นอุปัชฌาย์บอกที่จะปัญจะกะกัมมัฏฐานให้ไว้ค้ำนึ่งเป็นจิตตะภาวนาและให้รู้ความหมายด้วยโดยอนุโลมคือตามลำดับ และปฏิโลมคือทวนลำดับ ดังนี้.

เกสา/ โลมา/ นะขา/ คันตา/ ตะโจ/ (อนุโลม)
ตะโจ/ คันตา/ นะขา/ โลมา/ เกสา/ (ปฏิโลม)

แล้วน้อมกายรับห่มอังสะ พร้อมกับรับผ้ากาสาเยออกมารอง เมื่อเรียบร้อยแล้ว พึงเข้าไปหาพระอาจารย์ รับเครื่องสักการะถวายท่าน แล้วกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ หน นั่งคุกเข่าประณมมือ เปล่งวาจาสรณะและศีลว่าดังนี้.

อะหัง ภันเต/ สาระณะสี่ลัง/ ยาจามิ
คูติยัมปี/ อะหัง ภันเต/ สาระณะสี่ลัง/ ยาจามิ
ตะติยัมปี/ อะหัง ภันเต/ สาระณะสี่ลัง/ ยาจามิ

พระอาจารย์ฟิ่งกล่าวคำนมัสการนำให้ปัพพัชชาเปกซะว่าตามดังนี้
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมบุตธัสสะ (ว่า ๓ หน)

พระอาจารย์ “เอวัง ะเคหิ” ฟิ่งตอบว่า “อามะ ภันเต”

ลำดับนั้นพระอาจารย์ฟิ่งบอกแก่ปัพพัชชาเปกซะ, ให้อธิษฐานใจถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะที่ฟิ่งแล้วว่าตามดังนี้

บุคธัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

ธัมมัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

สังฆัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

คุดิขัมปิ/ บุคธัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

คุดิขัมปิ/ ธัมมัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

คุดิขัมปิ/ สังฆัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

ตะติขัมปิ/ บุคธัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

ตะติขัมปิ/ ธัมมัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

ตะติขัมปิ/ สังฆัง/ สระระณัง/ คัจฉามิ

ติสระระณะ คะมะนัง นิฏฐิตัง สามเณรรับว่า อามะ ภันเต แล้วว่าตามทุกบทไป...

๑. ปาณาติปาตา /เวระมะณี

๒. อะดินนาคานา /เวระมะณี

๓. อะบระหะมะจะริยา /เวระมะณี

๔. มุสาวาตา /เวระมะณี

๕. สุราเมระยะ /มัชชะปะมา /คัจฉานา /เวระมะณี

๖. วิกาละ โภชะนา /เวระมะณี

๗. นัจจะ/ คีตะ/ วาคิตะ /วิสูกะตัสสะนา/เวระมะณี

๘. มาลาคันชะ/ วิเลปะนะ/ ธาระณะ /มัตถะณะ /วิฏสะนัฏฐานา เวะระมะณี

๙. อุจจาสะยะนะ /มหาสะยะนา /เวระมะณี

๑๐. ชาตะรุปะระชะตะ /ปะฎีกะคะหะณา /เวระมะณี

อิมานิ/ ตะสะ/ สิกขาปะคานิ/ สะมาคิยามิ. (ว่า ๓ หน)

การบรรพชาเป็นสามเณรก็สำเร็จกิจลงแต่เพียงเท่านั้น ต่อจากนี้ไปสามเณรประณมมือนั่งพับเพียบฟัง
 อนุศาสน์จากพระอุปัชฌาย์ และกรวดน้ำรับพรเป็นลำดับต่อไป